

Her Yerde Kar Var

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 03 Şubat 2012

Dün sabah şaşırdılar martılar
Beyaza uyanmıştı İzmir
Her yerde kar var.
Deniz şaşkın
Şaşırdılar dalgalar.
Karşıyaka'dan kalkan vapurun kaptanı
Varınca iskeleye;
Kornasıyla selamladı Konağı
Güvertesindeki beyaz ile...

Başındaki tepsi beyaz
Gevrekçi şaşkın baktı etrafa.
Bir çocuk haykırıyor
Bakarken pencereden
Anne her yer bembeyaz!
Heyecanla uyanıyor uykusundan annesi
Sanki biraz üşümüş gibi
Hava ayaz.

Parkta yatan bir adam
Üşüyerek kalkıyor bankından...
Açarken gazeteden yorganını
Morarmış dudaklarıyla ağlamaklı
İsyan ediyor kaderine
Allah'ım bu ne?

Minibüsçü öfkeli çalışmıyor arabası.
Gitti bugün ekmek parası.
Çalışsa da zincir gerek.
Gocuğu sırtından kaymış,
Söyleniyor küfrederek...
Zincir olsa ne yazar!
"Hiç zincir takmadım ki ben"
Öf be beyaz nerden çıktın sen?

Bu gün mutlu olmalıydı,
Çocuk, genci, ihtiyarı...
Beyaza boyanmıştı her yer.
Dün sabah şaşkındı İzmir.
Yıllar yılı özlemişti,
Hep özlemle seyretmişti,
Başka şehirlerdeki kar'ı...

"Her yerde kar var
Karda yürümek zor"

Parmak ucuna basarak,
İşe giden insanların
Endişesi var yüzünde.
İncecikten yağan kar'ın...

Birden bire beyazlandı,
Yer gök beyaza boyandı.
Gelinlik giydi ağaçlar,
İki santim karda bile
Yolda kaldı tüm araçlar.

Dün sabah şaşırıldı çocuklar
Kim bilir?
Belki bazıları
İlk defa kartopu oynadılar.

Öyle mutluydu ki herkes;
Kış değildi sanki bahar...
Gevrekçiyle, yoksul adam
Bu baharın dışındalar.

Ya martılar...
Ya martılar...

Kar'da yabancıladı bizi
Görmemişti hiç bu şehri...
Çok da fazla kalamadı
Kısa sürede eridi.

Kursağımızdaydı heves
Karla aldığımız nefes...

Bir plak dönüyor Őimdi eskilerden
Bembeyazlıkta yüređime esen
Her yerde kar var;
"Salvatore Adomo"

Eriyip gitmeden önce
Bu beyazı gördün mü?
Çalan eski Őarkıyı,
Sen de duydun mu ey yar?
Yüređin titreyerek
Kar gibi eriyerek,
Salvatore Adomo'yu
Sen de andın mı ey yar?

MEHMET FİKRET ÜNALAN